



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

De seste Oeffeninghe des lofs ende dancksegginghe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Luc. 23. inde ure des doots tot v seluen / met uwen ey-
ghen mondt my tot v roepende / segghende: he-
den sult ghy met my zyn / comt nu upt het
ballinckschap tot het seestelyck morgen bande
Apo. 3. ewigheyt die noyt en versienst / daer sult ghy
binden my Iesum den waerachtighen heden
bande Goddelijcke claerheydt / die ben het be-
ghinsel en het eynde van alle schepselen / en v
en sal niet meer aen-comen den morgen van
dese veranderinghe / maer in my den warach-
tighen heden soo sult ghy hebben den ewigen
Joan. 14. heden: op dat soo als ick leue / ghy oock leeft
in my Iesu uwen beminder / geluckelijck blij-
de zijnde tot den eynde / Amen. Soo laet seg-
ghen alle de crachten / ghenoeien / beroertselen
van myn lichaem / ende siele.

De feste

Oeffeninghe des lofs ende
dancksegginghe.

Neemt somtijds voor v eenē dagh op den wele-
ken ghy v moeght verleggen sonder beletsel
te bekommeren met den lof Godts, tot ver-
vullinghe van allen lof ende dancksegginghe
die ghy veronachtsaemt hebt uwen Godt te
betalen alle de daghen ws leuens voor alle sij-
ne weldaden, ende dit sal den dagh des lofs en
des dancksegghings, en den Iubileus dach zyn,
ende ghy sult houwen gedachtenisse van dien
schoonen lof, door den welcken ghy inder ee-
wicheyt v verblijdē sult als ghy sult veradighet
worden met de reghenvoordigheydt Godts,
en als v siele sal vervult worden met de glorie
Godts

Godts, vvaerom dat hier onder ghemenght worden ſommige deuote verſuchtingen vande ſiele die Godts aenſicht ſoeckt te ſien. Maer onder deſen lof ſoo zijnder ſommighe ſoo Goddelijck, datſe eer ſchijnen te zijn vande ghene die zijn int Vaderlandt der ſaligher, dan int aertrijck der vvandelaers, comt dan eerſten met den gheest des ootmoedicheyds inde teghenwoordigheydt van uvven Heere uvven Godt, op dat hy v toone de gratie van ſijn aenſchijn, ſegghende.

Ic ſal ſpreken tot mijnen Heere daer ick Gen. 18.
 ſtof ende aſſchen ben / och mijnen hooghen
 Godt ende berheuen / aenſiende den ootmoet
 der dallen / oft vallepen. Pſal. 137. Mijne ſiele ende mijnen
 gheest die beſwijckt ouer de ontalligheyt uwer
 gauen / opent my den ſchat van u goedertie-
 renſte herte / daer verborghen leyt het uiterſte
 van mijn begheerte / opent my de genade van
 u hontichbloepende aenſchijn: op dat ick in u
 teghenwoozdigheyt mijn ſiele uytſtozte / opent Pſal. 141.
 my die ſoetſte verſoeninghe van mijnen pecc
 in u: de welcke mijnen Gheest verheughe / ende
 ombinde mijn tonge tot uwen lof. Och o lief-
 de gaet ghy booz my inde teghenwoozdigheyt
 vanden grooten Godt / ende ſpreckt daer uyt
 den roep van mijn begeerten: want nae Godt
 ſoo is alle mijn cracht verdrooght inden doot.
 Och trecht en neemt op mijnen gheest bouen
 naer u. Want mijn bleefſch ende mijn herte is Pſal. 72.
 nu verdwenen inde ſalighmakinghe van mij- & 118.
 nen Godt. Och verthoont my mijnen Heer
 den Coninck / want mijn ſiele is nu gheſmol-
 ten booz de liefde ende het verwachten / van
 mijnen brypdegom / och liefde verbult nu ſeer Can. 5.
 Q4 ſiel.

Cant. 5. snellijck mijn begheerten/ is dat ghy vertoeft/
siet ick sterue/ verdwynende door liefde.

Beghint hier te prijsen ende te louen
den Heere.

Esa. 32. **O**ch mijn siele licht v op/ licht v op: smijt
af v stof/ staet op/ ende gaet inde teghen-
woordigheyt vande/ Heere uwen Godt: op dat
ghy hem belijdt alle sijn onfermhertigheden
Iob. 9. ende vermehertigheden/ die hy v getoont heeft/
ende wat ben ick tot den Heere? oft hoe sal ick
hem conuen antwoorden door dyssent een?
Esa. 38. **O** liefde ick lyde geweld/ antwoordt ghy door
my/ want ic en wete niet wat ic sal antwoor-
den ende segghen teghen den Godts mijns le-
uens/ ick ben ghetworden sonder tonge in ver-
wonderinge der glozen sijns aenschyns/ noch
ick en hebbe nu gheen stemme meer oft geuoel-
en/ want mijn herte ende cracht is verdozt
int blinken sijns Maesteyts. **O** liefde ant-
woort ghy door my in Jesu mijnen Godt het
woort des leuens/ ende beroert my dat God-
delijck herte/ waer in dat v cracht soo blijcke-
lijck is schijnende. **O** liefde/ en ick hernemende
cracht sal segghen door v tot den Godt mijns
Psal. 33. saligheys/ ghy zijt den ontfangher mijnder
sielen/ ghy zijt het leuen mijns gheests/ ghy zijt
Psal. 71. den Godt mijnder herten. **O** liefde draeyt ghy
om die soetste liere vande soetste kele van mi-
nen buiddegom: op dat hy selue den Godt
mijns leuens/ van mijnent wegghen door hem
singhe die eerste stemme van synen lof/ ende so
int vermaken van synen lof/ laet hem t'samen
mede intvinden mijn leuen/ ende mijn siele.
Och o liefde dat ghy doet/ doet dat haestelijck/
wan

want ick en kan niet verdraghen de ſtercke Ioan. 13.
wonder die ghy my ghegheuen hebt.

Vervveckt hier v liefde, om haer te
verheughen in Godt.

Och mijn ſiele ſlaet op v ooghen/ ſiet aen en
bemerckt de maght ws Conincs/ de gra-
tie ws Godts/ de liefde van v ſalichmakinghe
by de welcke ghy ghecomen zyt / met ſtaep/
ſmaecht ende beſiet/ hoe ſoet ende hoe beſchou- Psal. 33.
welyck dat uwen bypdegom is/ die ghy voor
duyſenden verkoſen hebt. Siet wat eenen en
hoe grootten glorie / waer voor dat ghy de we-
relt hebt verſmaept/ ſiet hoedanighen goet het
is / dat ghy verwacht hebt/ ſiet hoedanighen
vaderlant dat het is daer ghy nae ghesnaecte
hebt/ ſiet wat het voor eenen prijs is/ daer ghy
om ghearbeyt hebt/ ſiet wie/ hoedanigh/ ende
hoe groot dat uwen Godt is dien ghy bemint/
aenghebeden / ende altydt ghetwenſt hebt. Psal. 115.
Godt mijns leuens / ick en weet niet wat lof
ick v weerdelyck ſal ſeggen/ noch oock mynen
beminden wat dat ick v ſal gheuen voor al het
ghene dat ghy my ghegheuen hebt: ſoo dan ick
offere v in my / ende my in v / mynen ſoeten
Jesu tot een byant offer des prijs/ en lofs. Ick
en hebbe anders niet / het ſelfſte dat ick ben in Aa. 1.
v/ ende leue/ dat gheue ick v altemale / ghy zyt
mijn leuen/ ghy zyt mijn veruoeghen/ ghy zyt
mijn glorie/ ghy zyt de blyckelyckhe des verm-
herticheyts / die in mijn ſiele blinkt / v zy lof
ende de grootſte danckſegghinghe. Och wan-
neer ſal ick verbranden op uwen altaer het
merck mynder ſielen / ende rſamen ſmelten
mijn herte met het heyligh vier/ dat daer altyt
brandt

- brandt/ende my seluen heel v op-offeren / tot
 een brandt-offer des lofs? Och o Godt myn
 Heplighe soeticheyt/ verhepdt ghy myn herte
 in v/ ende maectt myn siele wylt: op dat alle
 myn inghewant verbult worde met v glorie.
 Och wanneer sal gheseyt worden tot mynder
 sielen: Bekeert v tot v ruste / want die Heere
 heeft wel met v ghedaen. Och wanneer sal ick
 die genoeghlycke stemme hoeren? Comt inde
 slaep-plaetse van uwen blydegom. O Jesu
 mynen soetsten vrede/ wanneer sal ick in v ru-
 sten / en slapen: op dat ick v glorie sien magh?
 Maer ghy o leue mijns gheests ghy zijt mach-
 tigh / het ghen ick v te bewaren ghegheuen
 hebbe/ my het selue te bewaren/ ende myn sie-
 le wederom tot v te brengen/ die my ghescha-
 pen hebt. O liefde liefde wanneer soo sult ghy
 mijn siele upt de ghebanghenisse leyden? och
 wanneer sult ghy myne eenige ombinden van
 de boepen des lichaems / och wanneer wan-
 neer sult ghy my in leyden / inde slaep-camer
 van mijnen blydegom? op dat ick met een
 onuerschepdelijck genieten/ met hem versaeint
 worde? Och o liefde haest mijn blyplost want
 ick soude wenschen duysentmael te steruen:
 op dat ick sulcken ghenoeghen moghte ghe-
 nieten: nochtans niet mijn profijt / maer v
 welbehaghen soeckende.

Daer

Daer nae als bycans verdwijnende door de verwonderinghe der glorie vvs Godts soo staet inde reghenvoordigheyt des aenschijns het welck de Engelen hen verblijden te aenschouwen ende leeft metter herten en met den mont den 102. Psalm. Benedic. &c. Eerst groetende het aenschijn der glorien met dese woorden.

Ghebenedijt zijnd ghy Adonai int firmament
des hemels/ laet het binnenste merck ende
alle de cracht mijns gheests b ghebenedygen/
laet b ghebenedygen/ alle de ghesteltenisse myn-
der sielen/ ende lichaem: laet alle mijn binnen-
ste b glorificeren: laet alle mijne begheerten
haer met b verheughen / want ghy zijt alleen
prijfelyck ende glorieus/ inder ewicheyt/ mijn
herte ende mijn cracht die hebben my nu ver-
laten/ ende het binnenste merck mijns vleesch
is naer b ghegaen / Godt mynen beminder/
die my gheschapen hebt / en mijn siele die ghy
verlost hebt versuchtende om het uytstel van
mijn balltnckshap/ volghet b metter ghedach-
ten int heyligh / daer ghy selfs mynen Coninc
ende mijnen Godt blijft met het wesen van
mijn vleesch. Och hoe saligh zijns die in b
huys woenen / salichste zijns die staen by b
hontichbloepende aenschijn: waerlyck waer-
lyck sy sullen b prijsen inder ewicheyt om b
ommetelycke glorie: Och wanneer sal mijn
siel gaen inde plaetse vant wonderlyck taber-
nakel: op dat mynen mondt b prijse met dese
salichste Gheesten/roepende inder ewigheyt
opt blyelyckste booz b hontichbloepende aen-
schijn Heylich, Heylich, Heylich. Och o mynen
Godt hoe glorieus zijt ghy/ hoe lieffelyck/ hoe
loffe.

Dan. 3.

Ibidem.

Psalm. 37.

Psalm. 83.

Ibidem.

Psalm. 41.

Esa. 6.

Apo. 4.

loffelijck / op den Heylighen Croon ws Godts
 hepts / hoe ghenoechlyck is v licht vooz de oo-
 ghen / hoe salich ist v te sien de waerachtighe
 Dan. 7. Sonne / hoe schoone / hoe ghenoechlyck / hoe
 betamelijck is uwen lof / daer by v staen duy-
 sentich duysenden / alwaer uyt myn seluen
 springhende in v mynen leuenden Godt myn
 herte ende myn siele nu verheughen. Och hoe
 groot ende hoedanigh is v glorie mynē Godt /
 myn Heylighe soeticheydt vooz den Heylighen
 troon ws rycs / daer alle de Engelen ende alle
 v Heylighen v louen ende prysen. Siet myn
 siele die quelt ende vergaet dooz het verdziet
 van dit leuen / en met ganschert herten soo be-
 Phil. 1. gheere ick ontbonden en met v te zyn : op dat
 ick oock die ben de verworpenste van alle v
 schepselen / moghte v opofferen merchelijcke
 Psal. 65. dat is de innichste brant-offer-handē der ver-
 blydinghe / onder de salichste heeren die bouen
 de hemelen uwen prys singen / daer sal ick op
 den gouden altaer van v Goddelijck herte v
 branden den liefsten wierroock mijns gheests
 ende siele / met het bet bande soetste saluinghe
 van v groote ende veel soeticheyt / waer mede
 dat ghy mynen vader ende Heere my vertroost
 hebt in alle mijn tribulacien ende benau-
 winghe.

Berft hier uyt in een stemme des lofs.

Laet ghebenedijen / glorie geuen / ende groot
 maken v / vooz my alle v wonderlijcke
 wercken / ende alle v milste gauen die ick uyt
 v hebbe / o Godt mijns leuens laet v ghebene-
 dijen v veel ende groote onfermhertigheden /
 ende barmhertigheden / en v ontallijcke wel-
 daden /

dadē/waer mede ghy o Godt misnder herten
mijn siele/wel mede ghedaen hebt/ laet b ghe- Psal. 87.
benedijen alle mijn binnenste ende alle mijn Psal. 53.
wesen en cracht: want ghy zijt den God mijn-
der salicheydt / ende den ontfangher misnder
siele.

Hier sult ghy den Heere louen in blijfchap voor
den Troon Godts, ende des lams, voor
alle sijn vveldaden.

Laet b jubileren de begheerte van mijn bin-
nenste inghetwant ende mijn wenschen/ en
laet my bekennen de groote gauen van b veel
gratien / laet b louen ende prissen het suchten
en crichten van mijn ellendigh ballinckschap
ende laet b jubileren het ghene dat ghy my zijt
mijn Heere/te weten: mijn vertroeven/mijn li-
saemheyt/ ende mijn lanck verwachten. Laet
b jubileren mijn hope / ende betrouwen / die
ick tot b hebbe: want ten lesten sult ghy my o
Godt mijn salichste leuen leyden upt dit stof
tot b. Laet b jubileren den seghel des geloofs/
waer mede dat ghy my b aengetreckent hebt/
want ick ghelooue minen bemindē verlosser
dat ick int leste b in mijn bleesch sien sal. Laet
b jubileren die begheerte die ick naer b hebbe/
ende den dorst die ick naer b lyde want nae dit
leuen o mijn waerachtigh vaderlandt minen
Godt sal ick ten lesten tot b comen. Gock b
Goddelycke liefde de mijne booz-comende/die
my verbindt dat ick b sonder ophouden soude
beminne/die moet b bouen al jubileren: want
ghy minen Godt mijn soete liefde zijt alleen
ghebenedijt inder eeuwichheit.

Hier

Hier sult ghy aenbidden in teghenwoordigheyt
van uyven Heere uyven Godt, biddende met
deuoter herten ende monde dat Iesus
voor v voldoe ende vervulle.

- Psal. 65. 26** Och wanneer/wanneer misnen beminsten
Iesu/sal ick ingaen in v huys/met brandt-
offerhanden: op dat ick v daer op-offere een
offerhande van claghē ende roepen/ ende be-
tale die beloften die myn lippen v onderschep-
den hebben/ in mijn tribulatie: och wanneer
wanneer sal ick comen ende verschynen booz
uwen Heylighen troon: op dat ick sien mocht
v hōnichbloepende aenschyn / wens Goddes
lyckste licht versaept in hem seluen alle de be-
gheerten der Heylighen/ende verkeert hun her-
ten ende stemmen ende lippen in een soete Ju-
bilatie. Och den beminden mijns herten ver-
staet mijnen roep/let op mijn gebedt/verhoort
my / want v o mijnen Coninck ende mijnen
Godt soo roept / ende wilt / ende begheert het
versuchten mijnder herten/ende het begheeren
mijnder sielen. Naer v soo dzupt mijn ooghe/
tot v soo streckt mijn ghesicht / ghy selfs mij-
nen Godt/mijn soetichēdt/ende mijn bemin-
ninghe/ mijn hōpe van mijnder kintsheyt af/
Psal. 70. Ghy zijt dat gheheel dat ick beminne/ende be-
gheere/dat ick wensche ende wille. Ende nu o
mijnen beminden inde verminne kiese dooz
de welke ghy sittende aende rechterhandt des
Vaders/in mijn vleesch / my belwaert booz v
seluen als gheschreuen in v handen/ ende boe-
ten/ in v soetste herte op dat ghy inder eeuwic-
heyt niet en soudt vergheten mijn siele die ghy
Psal. 40. soo dierbaerlyck verlost hebt / mijnen Godt/
mijn

inijn vermherticheyt/betaelt b seluen nu booz
 mp/booz alle dese goeden die ghy mp ghedaent
 hebt/doet/ende noch doen sult/ eewighen/on-
 metelijken ende onueranderlijcken lof gelijcks
 ghy kunt/ ende in b seluen vermoeght en weet
 ouer een te comen/met b eertweerdighste glorie
 ende eere ws *Maesteyts*. *Wtbersteude booz*
mp inijnen lieuen Jesu in sulcken/in soodant-
ghen bops des dancksegghines/als b betaemt
inijnen seer grooten ende wonderlijcken He-
ree: b prysende in b/in mp/en booz mp/in alle
de cracht ws Godtheys/ ende alle beweegh-
lijckheyt des mensheys/van weghen der ghe-
heelder ghemeynschap: ter wijsen toe dat ghy
mp cleyn sierken ws schepsels leydt booz b/
want ghy den wech zist/leydt tot b/ want ghy
die waerheyt zist/ende inleydt ende verbozght
in b/ want ghy het leuen zist:op dat b seer soet
aenschijn vol van gratien inijn deel zy inder
eewigheyt.

Ioan. 14.

Hier als vermaect ende v ghenoechten ghenomen
 hebbende inde aenschouwinghe der glo-
 rien Godts so groet uwen beminden met dese
 woorden lesende den hemel schē Psalm. 144.
Exaltabo te Deus meus Rex, &c.

Mijnen Coninck ende mijnen Godt inijn
 liefde ende blijfchap b soo iubileert inijn
 siele ende inijn herte. *W o het leuen inijnder*
sielen/mijnen Godt/waerachtigh/ende letten-
de Godt/ de fonteyne vande eeuwighe lichten
(wiens honichbloepende aenschijns licht op
mp gheteckent is) b begheert inijn herte te
groeten/te louen/ ende groot te maken ende te
ghebenedijden/ en ick offers b op alle het bin-
nenste

Psalm. 4.

nenste merck van alle mijn crachten ende sin-
 nen tot eenen brandt-offer van eenē nieuwen
 Psal. 119. lof/ ende dancksegghinghe / ende heer wat sal
 ick v geuen voor alle de weldaden die ghy my
 ghedaen hebt: siet nae ick bemercke ghy hebt
 my bouen v glorie lief ghehadt / noch ghy en
 hebt v seluen niet ghespaert voor my / en daer-
 om hebt ghy my voor v gheschapen/ ende hebt
 my voor v berlost ende verkosen : op dat ghy
 my tot v soudt brengen: Ende ghy gheeft my
 Psal. 72. salichlijck te leuen in v/ en v inder eeuwichheit
 oft ghelickelijckste te ghenieten: want wat is
 my nu inden hemel sonder v/ oft wat begheere
 oft wil ick van allen uwen goeden sonder v/
 ghy zijt Heere mijn glorie / mijn hope / mijn
 blijchap/ en mijn salicheit/ ghy zijt den dorst
 mijns gheests / ende het leuen mijnder sielen/
 ende het verheughen mijnder herten. Och mis-
 sen Godt/maet leydt my mijn verwonderin-
 ghe die ick van v hebbe bouen my: ghy zijt het
 beghintsel ende het eynde van allen goet / ende
 de wooninghe in v / is ghelijck den ghenen die
 Psal. 86. hen t samen al verblijde / ghy zijt den lof mijn-
 der herten ende monden/ ghy blijckt heel inde
 bloeyende ghenoechlijckheydt van v vroliche
 liefde: v weerdichste Godtheit die moet v groot
 maken/ ende glorificeren / want ghy zijt den
 oorspronck des ewighs lichts/ en de fonteyne
 des leuens/ noch gheen schepsel en is weerdigh
 ghenoech om v te louen: ghy alleen zijt ghe-
 noech voor v seluen/ die in v nimmermeer en
 vergaet / v hontighbloeyende aensicht bouen
 honigh ende honich-grate maecht het de sielen
 der heylighen.

Ghe-

Ghebenedijt hier Godt den Heere uven grooten Coninck voor alle ſijn bermherticheden.

Minen Godt v moet ghebenedijden booz
mp v glorieus ende wonderlyck licht / v
moet louē en prysen de kepserlycke eere van v
meeste Maieſteyt / v moet ghebenedijden het
weerdighſte ghereeſchap van v onmetelghe
glorie. V moet louen de beſte cracht van v on-
epubelycke moghentheyt / v moet ghebenedij-
den den principaelſten ſchyn van v eeuwige
claerheyt / ende v moet louen de blinkende
genoeghlyckheyt vā v ſchynende ſchoonheyt /
v moet gebenedigen den afgrondt van v recht-
beerdighe oordeelen / ende v moet prysen den
onbeſpoozlycken omganc van v eeuwige
wiſſheyt / laet v ghebenedijden het ontalliche
ghetal van v vele ontfermhertigheden / ende
laet v louen het onweeghlyck ghewicht van
alle v bermhertigheden.

Offert hier den Heere een offerhande der Iu-
bilinghe deuotelijck ſegghende.

Laet v jubileren al het inghetwant van v
goedertierentheyt ende de ouerbloedige me-
tiche van v onepndelheke goetheyt / laet v
jubileren uwe altegroote / ende ouer-uytbloep-
ende liefde (die ghy tot den menſche draeght)
ende de onwederhouwelijcke miſſheyt van v
goedertierēſte liefde / laet v jubileren de trium-
phante ſterckheyt van v oueruytbloepende
ſoetheyt / ende de volheyt vande ghehele ſa-
ligheyt die blyfs in die ghy lief hebt.

R

Aen.

Aenbidt hier den Heere uwen Godt: op dat hy v
haest in leyde in sijn H. tabernakel ende hem
selue prijse voor v, segghende dese vvoorden.

O Salschste leuen mijnē Godt/ tot den welc-
ken alleen mijn ooghe siet / och wanneer/
wanneer sal v leuende strale wederom in v
trecken die ben het minste ghensterken inde
blinckentheyt der Heylighen: op dat de iubila-
tie van uwen lof oock weder gheclanck gheue/
door mijn tonghe voor uwen throon / alwaer
Godt den Vader/ Godt den Soon/ Godt den
Heylighen Gheest in eenen soeten sancck des
dancksegghincs van al datter is y eenparigē
lof. Och wannē sal de snare van mijn goede
begheerte aengeknoot worden aende Sera-
phimsche snaren die v sonder ophouwen roe-
pen het onuytsprekelijck Sanctus: op dat de
blijghchap mijnder herten ende iubilantie by de-
se salschste in v tegenwoordicheyt oock luydde
inde selfste maniere van hunnen lof-sancck en
prijfinghe: Och wanneer sal v sneeu-wit bles-
des ombebleet heys in omwindē/ ontnomen
zijnde uyt de stricken des laghers: op dat ick v
sie den schoonen van gedaenten bouen de ghe-
daente der Enghelen / uytleydende den dans
der maeghden ende Heylighen/ ende hoorē het
nien liedeken vande eeuwelicke bruyloft / het
welck ghy o Coninck en hunnen bruydegom
soo soetelijc spelende voorszinght/ alwaer luydt
de glorie van v beste ende uytneemēste stemme
bouen allen Cymbalen des hemels / alwaer
gheen sterme oft mondt weerdigh ghenogh
gebonden en wordt/ om v naer v weerdigheyt
te prijfen: och hoe groot ende hoedanighe is de
iubi-

jubilatie daer den eenen ende dypbuldigheit
 Heere gefongen wordt den opperſten ende een-
 wigen vops / des lofs ende danckſegghings /
 bande eene ende dypbuldige Godtheit / alwaer
 de hemeliſche muſiecke haer gratie te neder leg-
 ghende ſwinght / ende het Seraphicks gheſel-
 ſchap ſijn vleugelen laet hanghen / och o Godt
 mynder herten ende ghewenſten vriendt / daer
 daer inde ghenoeghſaemheyt die ghy hebt inde
 volſte ouerbloedigheyt uws ſelfs / ſoo hanght
 aen v ſtentme eenen nieuwen draep van lof / en
 des danckſegghines booz my onweerdighe tot
 deſer ſtont in een Jubileringhe ws Goddelijcs
 herte / ende laet het Orghel van v Jubileringe
 booz my boldoē booz alle het goet dat ghy my
 ghedaen hebt int ſcheppen / inde verloſſinghe /
 ende verkieſinghe bande werelt. Och beſluyt
 myn lieſde in v inden onmedraepdes lofs met
 ſulcken onuerſchepdelijckē bandt der lieſden /
 dat het binnenſte merck mynder herten ſon-
 der moede te worde v Jubilere / in alle het ver-
 draghen en lijden van mijn ellendigh ballin-
 ſchap / altijd uwen lof dozſtende / ende willen-
 de wederkeeren tot v die my gheſchapen hebt /
 tot dat afghelept hebende het pack van dit
 lichaem / ick verſchijne in v tegenwoordigheyt
 int heylighdom: alwart inde teghentwoordig-
 heyt van v Goddelijckſte aenſchijn mijn herte
 verbult worde met bliſſchap / ende mijn tonge
 met Jubilatie: alwaer ick inder eeuwichheyt
 my verbljden moghte van v goetheyt / ende
 glorzieren vant eeuwigh ghebryck ws ho-
 nichvloepende aenſchijns / Amen.

R 2

Hier

Hier als by naest ghesmolten zijnde ende bykans van v seluen ghegaen zijnde ouer de onmetelijckhey der rijckdommen ende genoeghten der glorien ws Godts, ende op de onvverderlijcke schoonheyt sijns lofs, ende ouer de glorie der ghenet die by hem staen, ende ouer de hontchvloeyende ghedaente sijns alderblinckenste ende gloriens aenschijns, soo noyt alle de schepselē tot den lof Godts met den Hymno. *Benedicite omnia opera Domini, &c.* en met dit ghebedt.

Mijn herte ende mijn vleesch hebben hem verbljdt in v/mijnen leuenden Godt/ en mijn siele is verheught geweest in v mijn wachtrighe salighejdt: och hoe wonderlijck is uwen Tempel heere Coninck der crachten: hoe glorieus is de plaetse van v wooninghe/ alwaer ghy bouen al sit den alderhooghsten Godt/in v Maesteyt. Mijn siele is begheerig ende bestijcht tot den inganck van v glorie/mijnen Godt/mijnen Godt. Oe liefde ende het verheughen inijnder herten / mijn toeblijcht/ ende cracht/mijn glorie ende lof/mijnen Godt och wanneer sal mijn siele v prysen inde vergaderinghe der heyligen: och wanneer sullen mijn oogen sien v/mijnen Godt den Godt der Goden: Godt inijnder herten / wanneer sult ghy my verbljden met het gesicht vā v hontchbloey ende aenschijn: och wāneer sult ghy my geuen de begheerten inijnder sielen inde openbaringhe van v glorie: Mijn Godt mijn uytverkozenste deel / mijn sterckheyt ende glorie/ och wanneer sal ick ingaen in v moghentheyt op dat ick sien magh v cracht ende glorie: och wan

Wanneer ſult ghy my beſleeden met den rock
 des lofs booz den gheest des droefhepts: op dat
 alle mijn lidmaten rſamender handt met de
 Enghelen v gheuen een offerhande des roe-
 pins? Godt mijns leuens/ wanneer ſal ick
 gaen inden Tabernakel uwer glozen: op dat
 ick v oproepe een blinckenſte Alleluia/ en mijn
 ſiele ende herte v belijde inde teghentwoordig-
 heyt van alle de Heylighen? om dat ghy hebt
 groot ghemaect v bermhertigheden met my/
 mijnen Godt mijn ſchoon erfdeel. Wanneer
 ſal mijne eenige/ verſleten hebbende den ſtrick
 des doots/ ſonder middel v ſien ende priſen?
 O wanneer ſal ick wonen in v Tabernakel
 inder ewigheyd: op dat ick ſtadelijk uwen
 naem priſe/ ende eenen nieuwen loffanck ſeg-
 ghe/ booz v grootmakinghe ouer de menighe
 van v bermhertigheyd: daer en is niemant
 ws ghelges onder de Goden mijn Heere / ende
 daer en is gheen ghelyckenſſe vande hooghte
 der ryckdommen van v wonderlijke glorie
 wie heeft onderſocht de afgront ws wiſhepts/
 en wie heeft ghetelt de ontellijcke ſchatten ws
 bermhertichepts: waerlijc daer en is ſo groot
 ten noeh ſoodanighen niet / als ghy mijnen
 onſterfelijken Godt. Wie ſal uplegghen de
 glorie ws Maieſtepts: wie ſande konnen ber-
 ſadicht worden / met het gheſicht des claer-
 hepts? Hoe ſal de ooghe ghenoech zyn om te
 ſien/ oft de oore om te hoozen ouer de verwon-
 deringhe vande glorie ws aenſchyns: Mijnen
 Godt / mijnen Godt / ghy zyt alleen wonder-
 lijk ende glorieus / ghy zyt alleen groot ende
 priſſelgck alleen ſoet ende minnelijk / alleen
 ſchoon en ghenoechlijk/ alleen fraey ende vol
 genoechten/ alleen ſo groot ende ſoodanigh/

dat in allen glorie in hemel noch in aerden
 niemant is ghelijck ghebonden en worde. O
 wonderlijck licht is aengenamer en lief getal-
 ligher mynder herte als alle glorie/ het welck
 alleen minnen gheest kan blymaken ende het
 berdziet van dit leuen veranderen in blyschap
 ende verheughinghe. Och wanneer sult ghy
 mynder sielen ontytblusselijckē met een lam-
 pe verlichten/ ende my onsteken in v op dat
 ick my kenne in v ghelijck ick ghekent hebbe
 gheweest. Och hoe geluckigh/ hoe saligh is hy
 den welcken de glorie is aenschyns in haer
 verborgen bewaert. Och wanneer sal die soet-
 ste strale my onweerdighe verslinden: op dat
 ick met v worde enen gheest ende liefde. Alle
 mijn binnenste segghen tot v/ Heere wie is is
 ghelijck? Waerlijck ghy en hebt niemant by
 v te ghelycken in glorie/ want ghy zyt alleen
 Godt/ glorieus ende verheuen inder eeuwen.
 Och wāneer sult ghy my vānt stof op heffen/
 op dat ick staen moghte booz v Conincklijck
 aenschyn/ booz de assen my geuende een croo-
 ne vande eeuwighe glorie: op dat dooz de stem-
 me van een eeuwigh Jubileren mijn siele v
 prysse/ booz alle het goet dat ghy my booz niet
 gedaen hebt/ mijn herte met mijn siele die bla-
 ken nu naer v Godt mynder herten/ en mijn
 deel inder eeuwigheyt. God in v verheught hem
 minnen gheest. O Godt mijn salighmaker/
 waert dat in mijn gewelt waren alle de schep-
 selene ick soude al vergaderen tot de glorie is
 lofs. Hadde ick alle de crachten der Enghelen
 ende der menschen/ ick soude gheerne bestede
 booz niet tot uwen lof: op dat my ghegeuen
 moghte worden/ te sien hoedanighe dat booz
 uwen heplighen Troon zijn de prysen van
 uwen

uwē lof ende de ghewenſte blijſchappe/ daer
ghy uwē Sabaoth houdt/ ende de arcke des
heylighdoms met v inde ſalichſte ruſte/ daer
dupsentich dupsentich dupsentich by v ſtaen dach
ende nacht ſonder ophouden roepende. Hey-
lich/ Heylich/ Heylich/ daer daer in het goudē
wieroockbat van v goddelijck herte (waer in
tot uwē lof gebzant wort den ſoetſten roock/
bande eeuwighe liefde) ſoo worpe ick oock als
een cleynſte greynken in v herte/ wenshende
ende begheerende dat hoe wel het ſlecht en on-
weerdigh is / ſterckelijck leuende ghemaecht
zijnde door den blaes ws gheests mochte ver-
andert worden in ſtof ende materie om ghe-
brandt te worden tot uwē lof / ende dat het
lange verſuchten dat ick uyt den afgrond der
aerden tot v ſiere/ om mijn langhe verwach-
ten wille / v moghte zijn tot eenen eeuwichen
lof ende glorie/ Amen.

Als dan blijde zijnde naer den gheest ende naer
der ſielen inden lof Godts, ende gheen woor-
den vindende die met ſijn weerdigheyt ouer
een comen, ſoo bidt den Heere Ieſum uyven
beminden, dat hy hem ſeluen glorificere voor
v, met ſoo grooten ende ſoodanighen lof als
hem betaemt, ende hem behaeght, ghelijck hy
hem meest verheught ghepreſen te zijn: ſeg-
ghende met deuoter herten ende mondt.

Let v ghebenedijden mijnen Godt / o mijn
ſoetheyt/ de heylige glorie ws Godtheys
waer door ghy v verweerdicht hebt te verbul-
len ende te bewoonen het inghelwandt bande
ſupuerē Maghet Maria negen maenden ghe-
duerende. **D** moet ghebenedijen / de hooghe
cracht

cracht ws Godtheys die haer geneyght heeft tot de neethz bande maeghdelycke balleye. **D** moet gebenedijen de constelijckste almogenths o hooghste Godt/waer dooz ghy die maeghdelycke Roose sulcken cracht/ schoonheyt/ende frapheyt ghegheuen hebt / dat ghy die seluer hebt connen begheeren. **D** moet ghebenedijden den wonderlijcke wijsz/wiens ouerbloedige gratie gemaect heeft/dat alle het leuen van Maria/de siel r'samen met het lichaam bequaes souden worden tot v weerdigheyt. **D** moet gebenedijen v sterke wijsse ende soete liefde / die gemaect heeft dat ghy maeghdelycke bloeme en bypdegom soudt worden den Sone des Maghets. **D** moet ghebenedijen de cleynmakinge ws Maesteyts die my vercreghen heeft schatten der eeuwigheyter erffnisse. **D** moet gebenedijen de beuininghe van ons mensheyt die my gheroepen heeft tot het gheselschap ws Godtheys. **D** moet ghebenedijen het ballinschap het welck ghy dyuendertich Jaren dooz my gheleden hebt : op dat ghy myn siele (die verlozen was) soudt wederom brengen tot de fonteyne des eeuwighe leuens. **D** moeten gebenedijen den arbeyt/het lyden/ ende sweeten waer mede ghy alle myn benauidheden / perssinghen / en tranckheden heyligh ghemaect hebt. **D** moet ghebenedijden de erbarentheyt inijnder ellendicheyt/ waer dooz ghy my ghe worden zyt een Vader van veel barmhertigheden / ende eenen Godt van onepndeliker goedertierentheyt. **D** moet gebenedijen v ouerbloedighe beuininghe/waer dooz ghy seluer geworden zyt een costelike verlossinge inijnder sielen / v moeten ghebenedijden/ alle ende elcke druppen van v dierbaerste bloet: waer mede

mede ghy mijn ſiele leuendigh gemaecht hebt/
ende my ſoo dier verlost hebt. **I**d moet ghebe-
nedijen de bitterheyt van v dierbaere doot/ de
welcke de ſtercke liefde v booz my ingezoght
heeft: dooz welckens recht ich my niet en ſcha-
me van v booz my te nemen / alle het ghene
wat my in my onbreectt bande verdienſten/
ende booz te laten ſtaen / ende weten dat ghy
waerachtelick booz my ſozght: naedemael
dat ghy mijn zgt/ende ich uwe/ende dat dooz
eetwigh recht van v eyghen vercrighinghe.
Id moet booz my ghebenedijen v triumphan-
te glorie / dooz de welcke ghy ſit in mijn bleefch-
aende rechter hande des Vaders Godt ghebe-
nedijt inder eetwicheyt. **I**d moet ghebenedijen
v eygen claerheyt/ eer ende deught/ waer dooz
wonderlick verbult ende verſaeydt wordt het
heel hemels heyz.

Hier als heel aenhanghende Godt uwen bemin-
den, ſoo bidt den Heere dat hy met ſijn ſeer be-
minde Moeder de Maghet Maria, ende met al-
len het criſchvolc des hemels voor hem ſelfs
op-offere een offerhande des Iubilerings inde
feestelijcke ghenoeghelijckheyt van ſijn vro-
lijckſte liefde, ende dat hy den ſoetſten cither-
ſpeelder eerſt ſelf ſpeele op d'orghel zijns
Godtheys ende op de cither des menſcheys:
ſegghende deſe vvoorden metter herten ende
monde.

O Godt mijns leuens laet v booz my Jubile-
ren de Godtheyt van v kepſerlijke Dyr-
buldigheyt/ ende de inſelijcke eenigheyt/ ende
perſoonlijke eyghentheyt/ ende ſoet geſellſchap
ende van d'rene tot den anderen de innighſte

R 5

uwe

nwe gemeynschap / laet v Jubileren de hooge-
 heyt ws ombegrijpeliche weerdighepts / ende
 onueranderlycke eewichepts ende onsinette-
 lycke supuerhepts / ende oorsprongelijke hey-
 lighepts / ende glorieuse ende volmaechte ghe-
 luckichepts. Laet v Jubileren het supuerste
 vleesch ws menschepts / in het welck ghy my
 ghesupuert hebt / ende zyt gheworden been van
 mynen beenen / en vleesch van mynen vleesch.
 Laet v Jubileren v excellenste siele / den coste-
 lijcken pandt: waer mede mijn siele is berlost
 gheweest. Laet v Jubileren v Goddelijck ho-
 nichbloepende herte / het welck de liefde inde
 doot booz my ghescheurt heeft. Laet v Jubile-
 ren v goetertierenste en getrouste herte / waer
 in de lancie my eenen wech gemaeckt heeft: op
 dat daer mijn herte ingaende rusten soude.
 Laet v Jubileren dat soetste herte als eenige toe-
 blucht van mijn ballinckschap / het welck soo
 genadelijck altoos booz my sozght / noch en
 rust nimmermeer inde doot naer my / tot dat
 het my inder eewigheyt tot hem neme. O moet
 booz my Jubileren het weerdigste herte ende
 de siele van v glorieuse Moeder de Maghet
 Marie / die ghy booz v tot een Moeder verho-
 sen hebt / om dat ick de saligheyt van doene
 hadde: op dat haer moederlycke barmhertig-
 heyt my altydt soude open staen. Laet v Ju-
 bileren de ghetrouste sozghen die ghy booz my
 draeght / dooz de welcke ghy my versien hebt
 van soo grooten en soo danighen aduocaterse
 ende Patronerse: dooz de welcke ick lichtelijck
 soude berceygen v gratie / ende inde welcke ick
 gherroutelijck ghelooue dat v barmhertig-
 heyt my bewaert wordt. Laet v Jubileren dat
 wonderlijck Tabernakel uwer glozen / het
 weleke

welck alleen weerdelijck dient inde Heylighe
 woonplaetſe/ dooz het welck ghy v ſeluen al-
 der beſte moeght boldaen de ſoorte van lof ende
 glorie die ick v ſchuldigh ben. Laet v dooz my
 Jubileren de ſeven gheesten / die ſtaen inde te-
 ghenwoordighejdt van ulven troon. Laet v
 Jubileren de ontallijcke hejzen bande Hepli-
 ghe Engelen/die ghy ten dienſt ſeyndt tot ver-
 crigginge van v uptbercozen gheſachte. Laet
 v Jubileren die vierentwintigh Euders met
 allen de Patriarchen ende Propheten/die met
 aſſettinghe hunder croonen / te boeten ballen
 dooz den troon/ op cithers v ſpelende/ ende ge-
 uende ontallijcken lof/ ende danckſegghinge.
 V moeten Jubileren de vier Heplighe gebleu-
 ghelde dieren / wiens inghewant daechs ende
 ſnachs/ v louen uptgheuen. Laet v Jubileren
 de Apoſtelijcke weerdighejdt van v beminſte
 broeders / dooz wiens ghebeden ghy wonder-
 lijck de kercke onder-hondt. Laet v Jubileren
 de victorieuſte ſchare der Martelaren wiens
 ſtoole is met v dierbaer bloet purper ghebe-
 wet. Laet v Jubileren het volmaeckſte gheſel-
 ſchap der Confeſſoren/wiens gheest ghy ouer-
 ghenomen hebt in v wonderlijck licht. Laet v
 Jubileren alle de Heplighen ende ombebleete
 Maeghden/de welcke rſamen met v is berrie-
 rende een clærhejdt/ van ſneeu-witte ſupper-
 heyt. Laet v dooz my Jubileren dat nieu lie-
 deken dat in haeren mondt is luydende als
 sy v volgen waer dat ghy gaet/ goeden Jezu
 Coninck ende bruydegom der Maeghden.
 Laet v dooz my Jubileren het binnenſte merck-
 ws Godthejts / ende het bet ws ſoetichejts:
 waer mede dat verſaepdt ende bet ghemaeckt
 wordt dat hemelſche Jeruſalem met de clær-
 heyt

hept ws aenschijns. Laet v Jubileren alle het
hep: bā v uytborcozē / v erffenisse en bysonder
volck: want sy met v/ende ghy met hen zyt in
der eeuwichheit hunlieder Godt. Laet v Jubi-
leren alle de sterren des hemels / die v lichten
met blijfchappen / ende gheroepen zijnde tot v
beuel altydt ghereet zyn / v Jubileren alle v
wonderlijke wercken / die den omloop des
hemels / der aerde / en des afgronds is begri-
pende / ende laetse v segghen dien ewigen lof /
die van v uytgaende wederom in v bloept hun-
nen oorsprong. Laet v Jubileren mijn herte
ende mijn siele met alle de substantie mijns
bleesch ende gheests uyt de crachten der ghe-
heelder ghemeynte. O dan / uyt den welken
alle dinck is / doer den welken / ende inden
welken alles is / v allen zy ere ende glorie in
der eeuwichheit / Amen.

Daer nae als een weynich vermaect door den
lof ws Godts, ws Conincs die int Heylich is,
nu met een uytghebreidt herte, recht v op om-
ghenoeghten te scheppen, in Godt u vven be-
minden tot hem vvorpende alle de liefde uwer
herten: op dat hy v hier opvoede inde ghebe-
nedijdinghe sijns soeticheyts, ende v daer ley-
de tot de ghebenedijdinghe der volheydt sijns
ghenietings, ende dat met dese vvoorden.

Mijnen Godt / mijnen Godt / want ghy
mijn zyt daerom en is my niet ghebreck /
ende want ick uwe ben / daerom sal ick oock
my inder eeuwichheit in v gloriezen: ghy bereydt
my in alle mijn droefheydt ghewenste banket-
ten / ende waer is minder siele wel / anders als
in v o Godt mijns leuens? Is dat ghy so soet
zyt

zijt in deſe ellendigheyt door de ghedachten was
lofs/wat ſalt dan zijn als v glorie ſal bliken
int blincken was Godthevds / is dat ſoo ver-
maecht het druppen van v boozpzeſſel/wat
ſalts gheworden o heplighe ſoetcheyt als my
ghegheuen ſal worden v ouerbloedigheyt : is
dat uwen trooſt hier int goet is verbullende
mijn begheerten / wat ſalt dan zijn / o mynen
Godt/ als ghy mynen gheest in v ſult verſon-
den hebben? och hoedanighe en hoe groot ſul-
len zijn de binnēſte weyden van v hōnich-
bloepende aenſchyn ! nademael dat mijn ſiele
hier booz een cleyn weynigh tijds oft een ure
gheſtelt zijnde inde plaetſen vande weyden van
v ſoetigheden ſoo geſmolten zijnde in v bloeyt/
Och wat een vermakē ſalder zijn / inde regen-
woordigheyt was Goddelijcs aenſchyns/ daer
hier op de wateren van v binnenſte verma-
kinghe ſoo genoechelijck ende ſoo ſoetelijck het
merch mijns gheests ende mynder ſielen ghe-
boeyt wordt. Mijnen Godt mynen Godt/ als
ghy mijn ſiele in v verſonden hebt ende die tot
v ghekeert / ſoo en laet ghy my niet toe/ dat ick
pet dencke oft gheboele ſoude v/ en ghy neemt
my ſeluen wech in v / ſoo dat in my gheen ſor-
ghe en blijft van my/want ghy verborghet my
in v van my/ende wat blijſchap/wat verheu-
gen wat Jubilarie ſalder dan zijn als ghy my
ſult gheopent hebben/de ſchoonheyt was Godts
heerts en mijn ſiele v ſien ſal aenſicht aen aen-
ſicht? ſekerlijcs dan en ſalt my niet anders lu-
ſten dan alleen my te becommeten met v glo-
rie ende die te ſien o Godt/ ende te gaen om den
outaer van mijn verſoeninghe ende het merch
mynder ſielen v op te offeren tot eenen Jube-
latie ende lof/ dan o mijn ſiele ſult ghy ſien en
ghy

ghy sult ouerbloedē / ende v herte sal verwon-
 deren / ende verhepdt worden / als de menigh-
 buldighē der rijkdommen / der genoeghten /
 ende de bereydinghe der gloriē vande groote
 zee der ganschē altydt eerweerdighe dypbul-
 digheyt / tot v sal bekeert zyn : als v sal gheco-
 men zyn de stercke des volcks / het welcke den
 Coninck der Coninghen en de Heere der Hee-
 ren heeft verlost vooz hem door een gheweldi-
 ghe handt upt de handē des vyants : als v sal
 ouerdeckē den ouerbloed des barmherticheyts
 ende alinogentheys der Goddelijcker liefde /
 des wysheys en goetheys / in het erfdeel des
 ewich verkiefinghs / dan sal tot v comen den
 kelck der beschouwinge / ende ghy sult dron-
 ken worden van dien droncken makenden
 kelck ende schoon van glorie des Goddelijcks
 aenschijns / ende ghy sult drincken vande
 water-beeck vande Goddelijcke ghenoechte /
 als de fonteyne der lichten seluer v inder een-
 wigheyt sal vermaken inde wellustighede van
 sijn volheyt / dan sult ghy de hemelen vol sien
 vander woonsteden der gloriē Gods en dat
 Maeghdelijck licht / het welck naest Godt ver-
 licht den ganschen hemel met de claerheyt van
 haer supmerste licht / en de wonderlijcke wer-
 ken der vingheren Gods ende die Morghen-
 sterren die altydt soo blijdelijck staen inde te-
 ghenwoordigheyt Gods / hem dienende. O
 Godt mijnder herten ende mijn upbercozen-
 ste deel / och / och hoe langhe sal mijn siele noch
 deruen de tegenwoordigheyt van v soetste
 aenschijn : v is alleen genoegh bekennt het stof
 van mijn ellendighe inwooninghe / (dat ghy
 kent hoe broos dat het is) ende hoe danighe
 de ellendigheyt is van dese vallinckschap daer
 ick

ick in woone / och den uytbercozē misnder be-
 gheerten tot b soo dorsten de binnenste deelen
 mijns inghewants. Och doet my haest comen
 tot b o Godt / fonteyne des leuens : op dat ick
 in b putte het ewigh leuen inder ewigheyt.
 Och och haestigh so verschijnt met b aenschijn
 ouer my dat ick blidelyck b sien magh aen-
 sicht aen aensicht / och terstondt terstondt soo
 roont my b seluen : op dat ick gheluckelick
 blijde y in b inder ewigheyt / och / och o le-
 uen des gheests boert ouer den roep mijns
 gheests ende begheerten / ende boeght hem met
 de stemme van b ghenoeghelijcke liefde / en past
 soo mijn leuen en lijnt mijn siele met b liefde:
 op dat alle mijn leuen ende alle mijn werck b
 eenen lof singhe in een Psalter van thien sna-
 ren / en alle mijn meyninghe met b vereenicht
 beghinne ende dooz-wandele ende eynde in b
 o waerachtigh leuen mijnder sielen. Och / och
 o waerachtighe liefde mijns herten / betaelt
 ghy dooz my aen b seluen sulcken betamelijc-
 ken ende soo schoone bereeringhe des lofs / en
 dancksegghings / by de welke dat mede Ju-
 bilere alle de gheschicktheyt des hemels / ende
 dat dooz het aldergrootste ende soetste goet dat
 ghy seluer zijt mijnen Godt : om dat ghy van
 my die de verworpenste ben van alle de schep-
 selen b gheweerdicht / bekent / bemint / en ghe-
 prezen te worden : want ghy Godt mijn salich-
 maker zijt de heele oorsake mijns saligheits /
 ende het leuen mijnder sielen. Och oock in die
 weerdigheyt van dien lof soo laet toe dat mijn
 siele bestede in b het weynigh merck des geests
 smiltende in de liefde vs lofs / totter tijdt toe
 dat mijn gheest geluckelijc tot b weder comme
 o Godt. Och doet my soo verheughen in dit le-
 uen

uen inde ghedachtenisse ws lofs/ dat inde ure
myns doots den doost ende stercke liefde van
v te sien/ te prysen/ en met v te zyn/ in my ber-
winne de cracht des doots/ ende ghy seluct in
die benaetheyt weest my die poorte ende ba-
derlandt/ tot dat ghy my brenghet tot de bin-
nenste glorie des hemelsche leuens: op dat myn-
nen gheest ende mijn siele inder eenwigheyt
haer in v verbljue/ Amen.

Daer nae als een tortel-duyue sonder gaeyken
door de vierigheyt om te begheeren het aen-
schouwen vant honichvloeyende aenschijn,
verdvijnende door teghenheyt ende verdriet
van dit leuen, latende hanghen uve vloghe-
len der begherten met de Heylighe ghedierren
voor den troon Godts, belijdt voor den Heere
uven Godt dat v herte daer heel is, daer hy
is uven ghevensten schadt, ende begheert
van hem eenen gheluckighen uytganck.

Mijn herte heeft ghehanghen daer Godt
mijn leuen wil. Ogh Jesu beminden bo-
uen alle beminde / ghy zyt het ghetrou leuere
mijnder sielen/ ghy zyt het heele quelen mijn-
der sielen/ v alleen soo doost mijn herte innich-
lyck / v ghenoechelycke saltcheyt / v wonder-
lycke schoonheyt/ v eerlycke ghedaente/ v min-
nelijck wesen / heeft my ghegheuen een soete
wonde / door de welcke my swaer valt te sien
het licht van dese werelt/ het verdoet my mijns
selfs/ hoe langhe hoe langhe sal ick verlangen
mijnen beminden naer v ghenietinghe / ende
het aenschouwen van v minnelijck aenschijn
ghy zyt den doost mijnder sielen/ hemel en aer-
de ende al dat in hen is / schijnt my als eenen
win-

winterschen hysel. O minnelijck aenschijn is
 alleen mijn vertroostinge/ende somers solaes
 och liefde / liefde / wanneer sal ick van u niet
 dese gifte begaefte wordē dat mijn lichaem van
 u gedoot in stof verkeere ende mijn siele weder-
 om bloeye in u Godt sijnen leuende oorspronck/
 de supuerste Goddelijcke inbloedinghe die soo
 soetelyck met haer Godts-fozmelycke stra-
 len uyt den hooghsten troon schynen/die heb-
 ben mijnen heelen gheest beuangenhen / wat sal
 doch een blaepken van eenen boom meer ver-
 wachten in soo grootē teinpeest/deser werelt?
 Och liefde liefde houdt my mer u maghtighe
 handt op dat mijn siele doozt selue niet en ver-
 drinke. Het soet geluydt van het leuende wa-
 ter springende uyt sijnen eyghen oorspronck/
 heeft mijn herte soo sterckelyck beuangenhen.
 Och tot gheenē tijdt en speelden liere so soe-
 telijck. Dit leuen is my soo slecht ghetworden
 als eenen droom / och hoe langhe sal ick dese
 bedrieghelijckheydt lyden. Och liefde liefde en
 ombindt my noyt van uwen bant / ter tijden
 toe dat ghy my leuert aen den eenighen be-
 minden mynder herten in sijne soetsten schoot.
 Den soetsten reuck vande leuende vrucht die
 ghy seluer zijt mijnen bysonderen beminden
 heeft mijnen gheest van u wech ghenomen :
 soo dat my mijn lichaem stinckt als eenen mest-
 hoop / waer door mijn suchten tot u nimmer-
 meer op en houdt. Och liefde liefde wanneer
 wilt ghy my ombinden vande lichame op dat
 ick gheniete den beminden mynder herten son-
 der middel/ en niet hem blijue sonder termijn.
 O eenighe strale ws Godtheys my gegheuen
 door u menscheit / die verheught soo wonder-
 lijck mijnen gheest/ soo dat ick hondert licha-

men soude versnaden haestelijck / soo ick die hadde/wat meynt ghy dan wat voerz genoegten dat verborghen zyn int ghenieten van sijn doorziennelijcke claerheyt: Ick soude drysent dooden voerz niet achten / waer dat ick moghte beschouwen de soeticheyt ws waerhepts / och liefde liefde handelt ghy met my ghenadelijck / ende neemt my haest op tot dien fraeyen feestdach / alwaer ick moghte aenschouwen de glorie van mynen bruydegom den getrouwen Salichmaker. De volherdt ws Godthepts die can mijn siele alleen versaden / de welcke ghy v verweerdicht hebt nae v te schapen / een druppel / maer van uwe soetigheyt ingedroncken roost mynen gheest so sterckelijck / dat de doot my innighlijck soude smaken voerz allen leuen: op dat ick v aenschijn daghelijcs moghte aenschouwen. Och liefde liefde / wanneer sult ghy mijn siele soo verschepde van het lichaem dat mynen gheest gheduerlijck in v mynen beminsten woone: v minnelijc omhelsen smaect soo soetelijck / dat hadde ick drysent herten si souden rasselijck smelten. W leuende kussinghe die verdrinckt mijn leuen in v / ende sy knoopt vastelijck mijn sinnen aen v. Hoe gheerne / hoe gheerne soude ick doot crigten op dat ick volmaecktelijck moghte doorgaen den bloet ws Godthepts: Och liefde liefde / och oft ghy in my volmaecte v feestelijcke bruyloften / dat mijn siele ghenomen upt dit dal der ellendicheyt als een druppel bande zee / alsoo sy oock verflonde moghte worden in hare oorspronck. Och soetsten Jesu / den beminste mynder herten / en mynen eenighen uytbercozen bouen al dat bemindt can worden / weest ghy mijner leydtma in dese ellendicheyt: op dat ick mijn daghen

dagen ſlupte in uwen lof. Och Jefu mijn soete
 te liefde weest ghy den toeblicht vande arme
 bruyt die sonder v niet eyghens en heeft/ noch
 eenigh goet. Weest haeren ſtier-man in dese
 groote zee/ende een vertroostinghe in het vree-
 ſelijck teinpeest des doots/ gheeft my de handt
 van v goedertierentheyt/ende weest ghy seluer
 den stock mijns sterckhepts: op den welcken
 ick soo vastelijck ſteune o den soeten verlosser
 mijnder ſielen / dat boozt aenſchijn ws aen-
 ſichts te niete gebroght worden alle de bedrie-
 ghelijckheden ende dertelheden mijnder vijan-
 den. Och Jefu mijnen getrouwen vriendt/laet
 den afgront van v wgebloepende vermherdig-
 heyt my zyn een ſekerſte hant/ door de welcke
 ick ontloope de vreeselijcke opſpronghen van
 allen mijn vijanden / en weest ghy seluer dan
 mijn ſekerſte loopplaetſte/inde welcke ick blij-
 delijck ſitten magh/ uyt de gebanckenisse van
 allen quaedt. Och Jefu mijn soete hope laet v
 Gobbelijck herte (het welck om mijn liefde
 wil is gheborsten gheweest/ ende open staet al-
 tijdt booz alle de sondaers) zyn mijn eerſte toe-
 blucht uyt het lichaem / alwaer door den af-
 grondt vande oneyndelijcke liefde in een oo-
 ghenblich verſonden worde al het ghene dat
 ick bevinde / op dat ick/ o mijnen bevinde
 mijns hertſen gaen magh met v aende hemel-
 ſchen dans sonder eenigh beletſel. Och Jefu
 mijn eenighe ſalighepdt / mijnen ſalighmakeer
 en mijnen Godt/ſeyndt my in mijn uiterſte de
 ghetrouſte hulperſſe Maria v bevinde Moeder
 der de ſchoone ſterre des zees:op dat ic int aen-
 ſchouwen vande blinckenden dageraet haren
 glozeus aenſchijns bekenne/dat ghy die Son-
 ne des rechtveerdicheyts door de clærheyt ws
 3 2 lichte

lichts ghenaken de zyt mynder sielen. Och bes-
 minde bouen allen beminden/ ghy weet de bes-
 gheerten mynder herten/ want ghy zyt alleen
 het versuchten mynder sielen. Och dan comt
 haester / op dat ick inde tegenwoordigheyt ws
 minnelijcs aenschijns alle de smerten mijns
 herten r'samentlijck verghete. O liefde liefde
 slaet gade de ure mijns uytgancks/ en segelste
 met uwen segghel: op dat onder v getrouwe bes-
 waernisse uyt uwe groote goethz (op de welc-
 ke ick sterue) my niet en magh deeren / toont
 in mijnen uytganck so sterckelijck v soete wys-
 heyt / ende versterckt mijn ellendighe siele/op
 dat inder eeuwichheit in haer blincke uwe alte-
 grooten bermhertigheyt / die ghy o schoonen
 Coninck in haer gebrocht hebt/ dooz v seluen/
 soo in mijn leuen als in mijn doot / verteert
 dan alle mijn crachten in v cracht ende ver-
 drinckt my inden afgrondt ws Godtheijds
 dooz v bermhertigheyt/ alwaer my versade/
 bermake / en verbulle het Conincklijcke aen-
 schijn Jesu den beminden mynder herren in
 v glorie / Amen.

Beueelt hier wederom uwen uytganck aen Gode
 ende het eynde vvs leuens: op dat hy sy uven
 medewercker in alles, ende beschicke den vyt-
 ganck vvs leuens ende stelle nae sijn bermher-
 tigheyt segghende dit ghebedt.

Mijnen Heere mijnen Godt mijnen soeten
 Schepper/ ende verlosser/ inden welcken
 alleen mijn herte heeft ghehoopt/ inden welc-
 ken ick ghelooft hebbe. Dien ick beleden heb-
 be/ o bloeyende blomme des Godtheijts/ ouer
 sprenghet my met den dauwe van v blommige
 mensche

menſcheyt: op dat inde druppinge van v heylighe liefde ende ſoetheyt myn ſiele haer verblide verghetende het quaet van dit ballinckſchap / ende booztſhenghende waſdommen van alle deughden / in v de boornaemſte peerle ende blomme der deughden / met v de ballinckſchap van deſe ellendigheydt ſaechtelyck draghende / ende verduidelijck doende in allen tribulatiën / benautheden / en perſinghen. **Mijn** Godt mynen Coninc / die zijt int heyligh / int welck mijn leuen is verborghen met mynen Jheſu / ſiet v ſupuer genoecht die zyn ouer my ouerghebloydt / nu ben ick van my in v verlozen / ende leuende ben ick vergaen / ende nu waer ſal ick gaen ſonder v / en inden hemel noch inder aerden en kenne ick nu niet ſonder v mijnē Godt / den lof van Iſrahel die woont int heyligh / inden welcken ick ben / roere / en leue. In v alleen ſoo vertrouwe ick / in v ſoo is mijn herte wijt gemaect: want ghy zijt mijn heele ende eenighe blyſchappe / ende alle mijn wenſchen / de ſtraele van v licht die heeft wacker ghemaect mijnen ſlapenden gheest / och wanneer ſal mijn ſiele verſonden worden inde leuende riuier van v ſoetheit ende eewighe ghenietinge? wanneer ſal den ouerbloeyt der liefden met hem nemen mijnen gheest / ende in v wederom gheuen / om te ſien v honichbloeyende aenſchijn? Godt mijns leuens en den oorspronck mijns ſalicheyts ende den ontfanger mijnder ſielen / ſonder den welcken ick niet en ben noch wete / noch en vermagh / noch deuge / tot den welcken ick alleen hope / tot den welcken ick wenſche te comen / wiens leuen is te aenſien v bloeyende genoeghlijckſte aenſchijn aenden welcken ick inder eeuwigheyt onuerſcheyt

schepdelick wil aenhanghen / met gansch
 herten / siele en cracht : och heplight ghy mijn
 wesen / ende mijn leuen tot uwen lof alleen / en
 glorie / dat in alle gedachten woorden / en wer-
 ken / ende alle de beroetselen mynder sielen /
 het inder mynder sielen en alle de cracht ende
 wesen mijns lichaems / vol van liefden en be-
 minninghe b prijse en glorificere / ende laet dit
 ouer my beroeten den afgrondt uwer berin-
 hertigheyt : dat te weten mijn siele behoondt
 den kercker des lichaems / seer wenshende /
 blakende en hyghende naer v Godt de leuende
 fonteyne / en dat sy is ellendigh in dese inwo-
 ninghe / niet wetende haeren inganck en uyt-
 ganck / en dat alleen dat ghy Vader der berin-
 hertigheyt niet en versmaeyt het werck uwer
 handen / ende aensiet doch met het selue inghe-
 wat uwer berinhertigheyt mine inwoonin-
 ghe / waer mede dat ghy medeliden ouer my
 ghehadt hebt als ghy bypendertich iaren v ge-
 weerdicht hebt te onder-soeckē dit selfste bal-
 linschap / ghelick ghy mynder ghenadigh
 gheweest hebt / als om my te vercregen / v soet-
 ste herte door de liefde aent crups is gebroken
 gheweest. Och o salighste leuen mynder sielen
 weest ghy mijn triumphe ende victorie in alle
 mijn becozinge : en mijn verdult in alle cranc-
 heden : ende in allen tribulacien mijn vertroos-
 tinghe : in allen ghepeys / woordt / en werck /
 mijn ineyninghe / mijn beghintsel / mijn eynde
 ende mijn volmakinghe / en mijn heplighma-
 kinghe in allen mijn leuen : ende mijn volher-
 dinghe in lanckmoedighedyt / int verwachten
 des eynde van eenen goeden strydt. Och o mij-
 ne schoone erffenisse / ende het beste deel mijn-
 der sielen / tot het welcke alleen streect mijn ver-
 Jan

ſangen/ en mijn hope: wilt ghy inde uſe mijs
 nptgants alle dinghen beſchicken en beſtellen
 maect v goedertierentheyt en genade: op dat het
 bendel van v weerdighſte Crups my zy alſoant
 een vaſt beſchutſel tegen de laghen des vijants
 ende de beſte wapenen / v victorieuſte paſſie.
 De naghelen ende de lancie my zyn de dooſe
 kerſte en ghewiſſe ſchichten/ tegen dupsent des
 vijants bedriegheliſchheden: op dat ontſingelt
 met v triumphant ende beminnende doot/ en
 gheteekent doot de vercrighinghe van v dier
 baer bloet / ghy mijnen leydsman zijnde ende
 mijnen teekhoſt/ ick by doot-trede doot het en
 ghe gat des doots/ ende dan mijn ſaligheyt er
 wilt my niet verlaten / maect verſchijnt my
 met v ghenade/ ende barmhertigheyt: op dat
 ſek v aenſicht aen aenſicht aenſchouwe mijn
 Godt ende beminnet / die my tot v gheſcha
 pen hebt/ daer o ontſanger mijsdet ſielen mijs
 nen beminnden Jeſu/ ſod roont my inden ſpie
 ghel der openbaerdet beſchouwinghe / de glorie
 los Godtheys: op dat mijnen Gheest en ſiele
 verbult worden met iuwen genoecheliſchen en
 blinckenden lof / en mijn herte blijde zy inder
 ewigheyt in v o mijn ſoete ſaligheyt. En mijn
 eenighe die ghy verlost hebt laet die verbliden
 inde goeden ws hups/ bet gemaect zijnde met
 het mereliſch bet bant ghemieten van v ho
 nichbloepende aenſchijn/ ende bly ghemaect/
 ende verheught ouer de menighe der laghen/
 ende ſtricken des vleesch/ des dupiels / en des
 werels / ende enghicheyt des doots die sy ont
 gaen heeft/ ende ouer v o mijn ſoetſte deel ende
 ſaligheſte lenen / die sy beſitten ſal daer ghy in
 my/ ende ick in v doot eene ewige liefde v aen
 hanghende onuerſchepdelijck ouer alle de goe

den die ghy my gedaen hebt pzyse altydt uwen
naem: want ghy zijt den Godt mijns leuens
den verlosser en bevrinder mijnder siele/ Amē.

Begheert hier vande Heere de benedictie ende be-
uestinghe sijnder liefden, tot dat ghy comt
tot sijn beschouwinghe.

Godt vereenighende liefde mijnder herten
liefde/lof/ en iubileringhe mijns gheests/
mijnen Coninck ende mijnen Godt mijn be-
vrinder onder duysenden uptuercrozen/den ge-
noechelijckste bruydegom mijnder sielen/Hee-
re Coninck der crachten dien alleen mijn her-
te bevrindt behaeght en begheert / och o liefde
weest ghy my daer-en-tusschen het houwelijck
goet vol van ghebenedydinge der Goddelijcker
soeticheydt met v soo moet mijnen gheest aen-
hangen met eenen adem / met eenen wille met
eene liefde/ter tijdt toe dat ic inder eeuwigheyt
met v eenen gheest worde. Ghy seluer vierighe
liefde weest my een werckelijcke leuende soete
ende onstekende gebenedydinghe in dese mine
wandelinghe: op dat mijn siele ende alle mine
cracht en wesen onuytblusselijcke brande / ge-
lijck een ghensterken inde blamine van v be-
minninge/ ghy selue o leuende liefde weest ghy
mijn volmakende ende voleyndende ghebene-
dydinghe / mijn siele makende als een weerdighe
bruyt om v int gheim oet te comen: op dat
alle mijn leuen in v liefde beschickt/ende mijn
doot in v (o mijn salighste leuen) door de le-
uendicheyt des gheloofs/ hope/ende liefde heel
volmaeckt zijnde/ en weerdelijck bereydt zijn-
de met alle de Kerckelijcke Sacramenten / en
alle mijn crachten in uwen dienst te niet ghe-
daen

daen zjnde / ende alle mijn inghelwant ende
 merck dooz b liefde verdozt zjnde / mijn siele
 achtergelatē hebbende het pack des lichaems/
 b o mijnen soeten beininder volghe / blp zjnde
 gherust / ende bjp / tot de binnenste betticheden
 ende lustigheden der Hepligher Oypuldighz/
 alwaer alle mijn sonden dooz b goedertierent-
 heyt vergeuen / ende alle mijn misdaet verbor-
 ghen / onder b ontwerdeerlijcke liefde / en mijn
 verlozen leuen met allen sijn verballinghen/
 dooz b (o rijke liefde) met de volmaecte han-
 teringhe van mijnen Jesu wederom op ghe-
 recht zjnde: hier mijn siele quelende en haer
 uptdooghende dooz de teghenheyt van dit le-
 uen / daer in b o leuendigh makende liefde ver-
 songende als een abelaer vernieuwt haer ver-
 heughe: blijde zjnde ende verheugende ouer b
 houichbloepende aenschijn / gelijck een die ge-
 bonden heeft ende nu houwende aenbeert de
 onepndelghe blijſchappen des eeuwich leuens
 de welcke sy besitten sal in der eeuwicheydt. O
 liefde Godt / Amen.

De seuenste

Offeninghe van de voldoe- ninghe der sonden / ende berep- dinghe ter doot.

Aenmerckt dat in dese offeninghen de bemin-
 dende siele gheeft Godt haeren eenighen bemin-
 den veel versheyden namen, ende noemt hem
 dicwils haer liefde, wijsheyt, waerheyt, peys, &c.
 Ende dat door stouticheydt vande innighste ghe-
 meynſchap oft vrijheyt met hem. Laet dan door